

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/3/2017
Identifikačné číslo spisu:	3112212667
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3112212667.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Blister Technology s.r.o., so sídlom Gen. L. Svobodu 1069/4, 958 01 Partizánske (predtým AZZIS CONZULTNG, s.r.o., so sídlom Košovská cesta 24, 971 31 Prievidza, IČO: 45 682 231, predtým ENZO, s.r.o., so sídlom Kostolná Ves 201, IČO: 36 847 984), zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Daniela Bírošová, s.r.o., so sídlom Piaristická 46, 911 40 Trenčín, IČO: 36 837 857, proti žalovanému: VALDOINVEST, s.r.o., so sídlom Záhumenská 685/29, 019 01 Ilava, IČO: 44 198 493, zast. JUDr. Martin Bartko, JUDr. Silvia Bartková, advokátmi, so sídlom Piaristická 6667, 911 40 Trenčín, o zaplatenie 54 080,- eur s príslušenstvom, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16Cob/326/2015-384 zo dňa 24. novembra 2015, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24. novembra 2015, č. k. 16Cob/326/2015-384 a rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 09. apríla 2015, č. k. 39Cb/72/2012-334 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie Okresnému súdu Trenčín na nové konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín rozsudkom č. k. 39Cb/72/2012-334 zo dňa 9. apríla 2015 rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalobcu zaviazal žalovanému nahradiť trovy konania.

2. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca sa pôvodnou žalobou od žalovaného domáhal zaplatenia sumy vo výške 54 080,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 52 400,- eur od 1. marca 2012 do zaplatenia a zo sumy 1 680,- eur od podania návrhu do zaplatenia a uloženie povinnosti vydať žalovanému stroj na výrobu peliet model RICICLA 130 s príslušenstvom a náhradu trov konania titulom práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Citoval návrh na zmenu žaloby a podrobne popísal skutkový stav, ktorým žalobca jeho právo na bezdôvodné obohatenie zdôvodnil.

3. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd zistil, že podaná žaloba nie je dôvodná. Pre posúdenie nárokov vyplývajúcich z ústne uzavretej kúpnej zmluvy sa konajúci súd zaoberal, či došlo k platnému uzavretiu zmluvy, čo bolo predmetom zmluvy. Konštatoval, že čo bolo medzi účastníkmi

sporné, čo bolo predmetom kúpy, žalobca začal platiť žalovanému kúpnu cenu na základe vystavenej faktúry č. 2010 - 18 a navyše umožnil, aby sa dodaný stroj namontoval v jeho prevádzke. Poukázal na fakt, že žalobca napriek jeho námietke, že listu patriacemu k tejto dodávke nerozumel, tak ju podpísal a nepresvedčil sa, čo je jej obsahom. Takéto konanie označil za nezodpovedné. Za nelogické označil, aby žalobca dal zmontovať stroj, o ktorom pochybuje, že ide o stroj dodaný v zmysle jeho objednávky. Tvrdenie žalobcu, že zmontovanie stroja umožnil iba z dôvodu prezentácie stroja, konajúci súd označil za účelové. Na základe citovaných zistení konajúci súd dospel k záveru, že predmetom kúpy bol stroj podľa predloženej ponuky. Znalecký posudok nedal vypracovať z dôvodu, že znalec sa môže vyjadriť iba k technickým otázkam. Dôkaz svedeckými výpoveďami taktiež súd nerealizoval, nakoľko mal za to, že svedkovia sa k otázke predmetu zmluvy vyjadriť nevedeli. Konajúci súd dokazovanie uzavrel prijatím názoru, že žalovaný dodal žalobcovi stroj podľa vypracovanej ponuky zo dňa 9. septembra 2010 a i keď žalobca tvrdil, že žalovaný mu dodal iný stroj ako si objednal, toto jeho tvrdenie označil za nepreukázané. Súd mal preto za to, že žalovaný si splnil jeho zmluvnú povinnosť a reklamáciu žalobcu kvalifikoval ako neopodstatnenú. Z dôvodu, že žalovaný neporušil žiadnu jeho zmluvnú povinnosť, žalobca nemohol od zmluvy odstúpiť platne, a preto toto odstúpenie označil za neplatné. S poukazom na uvedené, žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

4. O odvolaní žalobcu proti tomuto rozhodnutiu, ako odvolací súd, rozhodol Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 16Cob/326/2015-384 zo dňa 24. novembra 2015 tak, že prvostupňový rozsudok potvrdil a žalovanému trovy odvolacieho konania nepriznal.

5. V odôvodnení rozhodnutia s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. sa plne stotožnil s odôvodnením prvostupňového súdu. Uviedol, že v priebehu konania podaním zo dňa 14. mája 2015 podal pôvodný žalobca návrh, aby na jeho miesto do konania vstúpil postupník zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24. apríla 2015, a to spoločnosť AZZIS CONZULTING, s.r.o., so sídlom Prievidza, ktorú zmenu odvolací súd pripustil. Dokazovanie súdom prvého stupňa odvolací súd označil za postačujúce, ako aj vyvodenie právneho záveru. Za nesporný fakt uviedol, že v konaní bolo preukázané, že žalobcovi bol dodaný stroj v súlade s jeho objednávkou, ktorý žalobca prevzal a aj pokračoval s úhradou požadovanej kúpnej ceny. K otázke, že prvostupňový súd nevykonával dôkaz svedeckými výpoveďami, odvolací súd uviedol, že svedkovia by sa k otázke predmetu zmluvy vyjadriť nevedeli a konštatoval, že prvostupňový súd sa vysporiadaval so všetkými tvrdeniami a námietkami účastníkov konania a správne postupoval, keď žalobu zamietol. Odôvodnenie rozhodnutia označil za náležité, za také, ktorému nie je čo vytknúť. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p.

6. Proti tomuto rozhodnutiu s vyznačenou právoplatnosťou dňa 11. januára 2016 podal dovolanie žalobca podaním doručeným súdu 2. februára 2016 a navrhol s poukazom na ustanovenie § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. v celom rozsahu jeho dovolaniu vyhovieť. S vyjadreným právnym záverom odvolacieho súdu, uvedeným na strane 7 sa nestotožnil, nakoľko odôvodnenie odvolacieho súdu nie je podľa neho dostatočne odôvodnené. Citoval nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 265/2005, IV. ÚS 14/07, I. ÚS 33/2012, III. ÚS 311/2007 a konštatoval, že keď sa odôvodnenie rozhodnutia javí ako svojvoľné, nejde o presvedčivé odôvodnenie v demokratickom právnom štáte. Žalobca namietal aj nesprávne právne posúdenie vecí, ohľadne uzavretia kúpnej zmluvy z dôvodu, že ponuka mu nikdy doručená nebola a rozhodnutie označil za nepreskúmateľné. S poukazom na tieto skutočnosti namietal, že odvolací súd sa v tomto smere k jeho námietkam nevyjadril a nevykonával taktiež žiadne dokazovanie, či kúpna zmluva uzavretá bola a stroj bol dodaný v súlade so zmluvou. Žalobca tvrdil, že stroj nebol do Talianska vrátený na základe pokynu žalovaného, ale na základe pokynu žalobcu. V súvislosti s prekladom listiny nazvanej Collaudo na mieste v čase jej podpisu žalobcom záujmy žalovaného označil za také, ktoré boli v priamom rozpore so záujmom žalobcu. Konštatoval, že práve z dôvodu, že žalobca nikdy nepodpísal dodací list, je dôvodom, že sa vedie trestné konanie, ktoré je v súčasnosti prerušené.

7. Žalobca je presvedčený, že medzi sporovými stranami vznikol spor o skutočnosti, aký stroj bol vlastne predmetom zmluvy, ktorá skutočnosť vyriešená nebola, o čom svedčí dôkaz zápisnica z pojednávania sp. zn. 14Cb/67/2010 zo dňa 20. júna 2012 v spise na strane spisu 93 a nasl.. Keďže

prejav vôle medzi sporovými stranami nebol dostatočne zrozumiteľný v zmysle § 37, § 39 Občianskeho zákonníka, tento bol podľa žalobcu neplatný.

8. Keďže podľa žalobcu je zjavné, že zmluva platná nebola, platby žalobcu boli bezdôvodné a teda k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného došlo. Žalobcovi taktiež vznikol z tohto bezdôvodného obohatenia nárok na úroky z omeškania s poukazom, na ktoré dôvody navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a jeho návrhu mu vyhovieť.

9. K dovolaniu žalobcu sa žalovaný vyjadril podaním doručeným súdu 26. septembra 2016, ktorým dovolanie navrhol odmietnuť. Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj súdu odvolacieho, považuje za správny a dôvody uvedené v dovolaní za zavádzajúce. Podľa žalovaného žalobca v dovolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti a žiadnu relevantnú námietku, ktorá by správnosť napadnutého rozhodnutia spochybniť mohla. Žalovaný zastáva názor, že cieľom žalobcu je znepriehľadniť vzniknuté vzťahy a s cieľom účelovo získať od žalovaného finančné prostriedky, na ktoré nárok nemá. Polemiku žalobcu o nezrozumiteľnosti právneho úkonu kúpnej zmluvy žalovaný v danom prípade kvalifikuje ako nemiestnu, vytrhnutú z kontextu, ako aj bez právneho súvisu. Pokiaľ bol žalobca presvedčený, že žalovaný nedodal to, čo bolo dojednané, mal bezodkladne podať reklamáciu a nie na tomto stroji vyrábať palety a pokračovať v platení kúpnej ceny, ako nároku vzniknutého z namietanej kúpnej zmluvy. K tvrdeniu žalobcu, že nevedel čo podpísal vzhľadom na použitý taliansky jazyk, žalovaný poukázal na povinnosť účastníka zmluvného vzťahu pri podpise úkonu, si tento prečítať. Vzhľadom na uvedené, v zmysle ustanovenia § 447 C. s. p. navrhol dovolanie odmietnuť, prípadne ako nedôvodné zamietnuť, v súlade s ustanovením § 448 C. s. p.. Trovy v dovolacom konaní si uplatnil vo výške 649,62 eur za jeden úkon právnej pomoci, vypracovanie vyjadrenia k dovolaniu.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal dovolanie žalobcu, ako súd dovolací [podľa ustanovenia § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)]. Po zistení, že dovolanie podala strana v neprospech, ktorej bolo rozhodnutie vydané včas, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania sa ako prvou otázkou zaoberal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je možné týmto opravným prostriedkom napadnúť.

11. Z obsahu spisu je zrejmé, že ide o žalobu podanú za účinnosti O. s. p. a že vec bola v odvolacom konaní rozhodnutá napadnutým rozhodnutím č. k. 16Cob/326/2015 zo dňa 24. novembra 2015, teda za účinnosti O. s. p.

12. Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 nadobudol účinnosť 1. júla 2016 a tento od jeho účinnosti upravuje postup súdov pri prejednávaní a rozhodovaní, nakoľko Civilným sporovým poriadkom bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok.

13. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom jeho účinnosti. Ustanovenie § 470 ods. C. s. p. zakotvuje okamžitú aplikabilitu procesnoprávných noriem, ktorá znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, teda aj na konania začaté pred dňom účinnosti nového zákona (C. s. p.).

14. Podľa ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, dovolací súd posudzoval prípustnosť dovolania, ako aj v ňom uvedené dovolacie dôvody podľa právneho predpisu účinného v čase podania mimoriadneho opravného prostriedku (ustanovenie § 236 a nasl. O. s. p.).

15. Prípustnosť dovolania podaného do 30. júna 2016 proti rozsudku bola v O. s. p. upravená v ustanovení § 238 ods. 1 O. s. p. až ods. 3 O. s. p. V danej veci dovolanie žalobcu smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, a preto dovolanie podľa § 238 O. s. p. procesne prípustné nie je. Prípustné je iba z dôvodu existencie niektorej z väd vymedzených v ustanovení § 237 ods. 1 O. s. p.

16. Žalobca sa žalobou podanou dňa 11. mája 2012 domáhal proti žalovanému práva na zaplatenie sumy 54 080,- eur s príslušenstvom oproti vráteniu predmetu kúpy (zariadenia na výrobu peliet s odôvodnením, že žalobca od kúpnej zmluvy uzavretej so žalovaným odstúpil a žiadal uhradenie časti kúpnej ceny, ktorú uhradil).

17. Zo spisu je zrejmé, že žalobca podaním zo dňa 2. februára 2015 navrhol zmenu žaloby (č. l. 300-307), pričom okrem petitu žaloby v čase uplatneného príslušenstva (bez protiplnenia - vrátenia žalovaným dodaného zariadenia) zmenil aj rozhodné skutočnosti, od ktorých jeho nárok odvodzoval. Žalobca konštatoval, že podľa neho je kúpna cena medzi ním a žalovaným s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná, z dôvodu, že prejav vôle medzi ním a žalovaným nebol zrozumiteľný, pretože existujú dve rôzne ponuky, na ktoré mal žalobca, podľa vyjadrení obidvoch strán, reflektovať. Z uvedeného dôvodu, žalobca namietal absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy z dôvodu, že z nedostatku prejavu vôle nie je zhoda v obsahu predmetu zmluvy, aký stroj vlastne mal byť dodaný, a preto je právny úkon nezrozumiteľný a neurčitý, vzhľadom na čo, žalobca nemal dôvod uhrádzať žiadnu kúpnu cenu za dodané zariadenie. Žalobca sa teda domáhal vydania bezdôvodného obohatenia a získaného z neplatného právneho úkonu. Žalobca v dovolaní namietal aj právne posúdenie veci, nesprávny názor konajúcich súdov, s ktorými dovolacími dôvodmi sa v zmysle hore uvedeného ustanovenia dovolací súd nezaoberal.

18. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania ide o dovolanie prípustné iba z dôvodu existencie väd vymedzených v ustanovení § 237 ods. 1 O. s. p., s ktorým posúdení sa v dovolacom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky musí zaoberať.

19. Žalobca v odôvodnení dovolania namietal aj fakt, že odvolací súd v rozpore s ustanovením § 214 ods. 3 O. s. p. neoznámil žalobcovi elektronickú adresu, dátum a miesto verejného vyhlásenia rozhodnutia, hoci o to v odvolaní výslovne požiadal.

20. Z ustanovenia § 214 ods. 3 O. s. p. je zrejmé, že ak odvolací súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, upovedomí elektronickými prostriedkami účastníka konania, alebo jeho zástupcu, ktorý požiadal o doručovanie písomností, aj elektronickými prostriedkami (§ 45 ods. 4) o mieste a a čase verejného vyhlásenia rozsudku podľa § 156 ods. 3 O. s. p.

21. V dôvodovej správe k zákonu č. 388/2011 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých ustanovení sa uvádza „S cieľom spružniť komunikáciu účastníka a odvolacieho súdu sa ustanovuje, že ak odvolací súd bude rozhodovať rozsudkom bez nariadenia pojednávania upovedomí účastníka podľa § 45 ods. 4 o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku elektronickými prostriedkami.,,.

22. Je pravdou, že v rozhodovanej veci zo strany odvolacieho súdu procesný postup uvedený v ustanovení § 214 ods. 3 O. s. p. dodržaný nebol, napriek tomu, že žalobca v odvolaní zo dňa 22. apríla 2015 (č. l. 349) výslovne požiadal o upovedomenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku a pre daný účel oznámil odvolaciemu súdu e-mailovú adresu svojho právneho zástupcu.

23. O tom, či bol tento procesný postup zo strany odvolacieho súdu dodržaný v zmysle ustanovenia § 214 ods. 3 O. s. p., dovolací súd môže vychádzať iba z obsahu predloženého súdneho spisu. Na č. listu 379 súdneho spisu sa nachádza pokyn predsedníčky senátu zo 16. novembra 2015 o určení termínu verejného vyhlásenia rozsudku dňa 24. novembra 2015 o 8.20 hod v pojednávacej miestnosti č. dverí 109, na č. listu 380 oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku, avšak takto predložený obsah súdneho spisu nedáva podklad pre konštatovanie o splnení povinnosti v zmysle ustanovenia § 214 ods. 3 O. s. p.

24. Požiadavka na verejné vyhlásenie rozsudku vyplývajúca z článku § 142 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky vychádza z medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobôd, preto jej podstata sa nemôže zásadne odlišovať od definície podanej v kontexte týchto zmlúv, napr. Európskym

súdom pre ľudské práva.

25. Ústava zaručuje nie teoretické a iluzórne práva, ale práva konkrétne a účinné, preto požiadavku verejného vyhlásenia rozsudku možno považovať za splnenie iba vtedy, ak má verejnosť možnosť získať informácie o dátume a mieste vyhlásenia rozsudku tak, aby na takomto zverejnení mohol byť prítomný ktokoľvek, kto má o to záujem, pričom vo vzťahu k účastníkovi konania sa musí vychádzať z prezumpcie tohto záujmu (porovnaj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 5/02).

26. Verejnosť konania patrí k ústavným procesným zárukám práva na súdnu a inú právnu ochranu. Princíp verejnosti však nie je absolútny (verejnosť možno výlučne vylúčiť v prípadoch ustanovených zákonom - porovnaj čl. 48 ods. 2 druhá veta Ústavy Slovenskej republiky výnimky z tohto princípu sa vzťahujú na súdne pojednávane a prerokovanie), nie však na vyhlásenie rozsudku. Povinnosť vyhlásiť rozsudok je bezvýnimčná. Vyplyva z doslovného znenia čl. 142 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj zo zákonov, ktoré v súlade s ústavou upravujú podmienky a podrobnosti o súdnej ochrane, o pôsobnosti súdov a konaní pred nimi. Verejné vyhlásenie rozsudku nie je formálny a samoúčelný úkon. Jeho podstata má zásadný význam a spája sa s viacerými procesnoprávnymi dôsledkami. Vyhlásením rozsudku sa konanie nekončí a ešte aj pri verejnom vyhlasovaní majú strany procesné práva a povinnosti. Ide tu o úkon súdu, ktorý je z hľadiska vecného a časového, miestneho a personálneho neopakovateľný a nezameniteľný s iným úkonom súdu. Nezanedbateľným je tiež procesné oprávnenie strany preveriť, či súd vyhlásil rozsudok na oznámenom mieste a v oznámenom čase (hľadisko miestne a časové). Neprehliadnuteľným oprávnením strany je aj právo preveriť, zistiť, či a v akom zložení (hľadiskom personálne) súd vyhlásil rozsudok (porovnaj v spojitosti najmä § 237 ods. 1 písm. g/ O. s. p. a s akým odôvodnením) hľadisko vecné.

27. Verejné vyhlásenie rozsudku súvisí s povinnosťou všeobecného súdu upovedomiť o tom strany (nielen dodržaním postupu podľa § 156 ods. 3 O. s. p.), ale v prípade žiadosti strany aj dodržaním postupu podľa § 214 ods. 3 O. s. p. Strana má právo byť prítomná na vyhlásení rozsudku súdu a len ona sama môže rozhodnúť, či sa toho zasadnutia zúčastní alebo nezúčastní. Jej rozhodnutie nemôže ovplyvniť postup súdu pri realizácii konania v intenciách článku § 142 ods. 3 ústavy. Iný postup znamená porušenie ústavnosti v konaní pred ním, ktoré spočíva v porušení základného práva zakotveného v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s článkom 142 ods. 3 ústavy.

28. Ustanovenie čl. 142 ods. 3 ústavy, ktoré obsahuje princíp verejného vyhlásenia rozsudku má povahu ústavného príkazu pre všeobecné súdy, podľa ktorého v prípade, že rozhodujú vo forme rozsudku, sú povinné tieto rozsudky vyhlasovať vždy verejne. Ide tu o ústavnú záruku, že všeobecné súdy ako štátne orgány nemôžu obmedziť právne postavenie účastníkov v konaní pred nimi, ktoré postavenie im má poskytnúť možnosť verejne sa oboznámiť s obsahom rozsudku a s jeho odôvodnením (právo na aktívne, faktické, pozitívne konanie štátu), ktoré má základ v ústave a jej princípoch. Je zrejmé, že sa týmto ústavným právom sleduje ochrana pred "tajnou justíciou" vymykajúcou sa kontrole verejnosti. Zabezpečuje sa tým aj transparentný výkon spravodlivosti a tým sa prispieva k dosiahnutiu cieľa sledovaného článkom 6 ods. Dohovoru.

29. Procesný nedostatok odvolacieho súdu vo vzťahu k tomuto úkonu (nenaplnenie ustanovenia § 214 ods. 3 O. s. p., v dôsledku ktorého sa popiera samotná podstata verejného vyhlásenia) je z procesného hľadiska nenapraviteľný a nedá sa nijak konvalidovať. Nedodržanie procesného postupu zo strany odvolacieho súdu znamená z pohľadu spomenutých kontrolných a ochranných oprávnení strany toľko, že korekciu porušenie procesných prav strany možno v dovolacom konaní docieľiť iba zrušením takéhoto rozsudku zaťaženého vadou podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

30. Predpokladom prítomnosti žalobcu (jeho právneho zástupcu) na verejnom vyhlásení rozsudku odvolacieho súdu v tejto právnej veci bolo nielen oznámenie súdu o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v zmysle § 156 ods. 3 O. s. p., v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p., ale aj osobitné oznámenie miesta a dátumu verejného vyhlásenia rozsudku v súlade s ustanovením § 214 ods.

3 O. s. p. na elektronickú adresu jeho právneho zástupcu. Povinnosťou odvolacieho súdu bolo preto zachovať zákonom stanovený postup oznámenia miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku, k čomu však podľa obsahu spisu nedošlo, čo malo za následok znemožnenie samotnej účasti žalobcu na verejnom vyhlásení rozsudku - verejnom oboznamovaní súdu o tom, ako rozhodol (aké konkrétne výroky vyslovil) a z akých dôvodov.

31. V danej veci taktiež nebol dodržaný zo strany odvolacieho súdu postup v súlade s ustanovením § 156 ods. 3 O. s. p., keďže na oznámení a verejnom vyhlásení rozsudku vo veci sp. zn. 16Cob/326/2015 z 18. novembra 2015 bola ako žalobca uvedená obchodná spoločnosť ENZO, s.r.o., ktorá v tom čase už nebola stranou. Uznesením z 28. októbra 2015, č. k. 16Cob/326/2015-378 odvolací súd pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu, že do konania vstúpila obchodná spoločnosť AZZIS CONSULTING, s.r.o. Z uvedeného dôvodu žalobca nemal ani z oznámenia o verejnom vyhlásení rozsudku možnosť sa dozvedieť, že vo veci bude odvolacím súdom verejne vyhlásený rozsudok.

32. Takýmto postupom odvolací súd nevytvoril žalobcovi zákonom predpokladanú procesnú možnosť účasti na verejnom vyhlásení napadnutého rozsudku, čím bola zo strany odvolacieho súdu žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom.

33. Najvyšší súd Slovenskej republiky za opodstatnenú považoval aj námietku žalobcu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia s ohľadom na ním navrhnutú a súdom prvej inštancie pripustenú zmenu žaloby.

34. Judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (viď najmä R 111/1998, ale aj sp. zn. 1Cdo/140/2009) a ďalšie zastáva názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá procesnú vadu konania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., ale len inú vadu konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), ktorá však nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania.

35. Podľa stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. decembra 2015 publikovaného v Zbierke Stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016 nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu môže ísť o skutočnosť, ktorá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zakladá.

36. O výnimku uvedenú v stanoviskách R 2/2016 ide v prípade, ak strana v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie vznesla námietky, ktoré boli spôsobilé spochybniť správnosť vydaného rozhodnutia a odvolací súd sa so žiadnou z podstatných odvolacích námietok nezaoberal, pričom sa s námietkou postupu súdu prvej inštancie žiadnym spôsobom nevysporiadal a rozhodnutie súdu prvej inštancie s odkazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p., ako vecne správne potvrdil (viď sp. zn. 3Obdo/39/2016). V danej veci sa o uvedenú výnimku vzhľadom na tieto skutočnosti jedná.

37. Najvyšší súd Slovenskej republiky do pozornosti musí dať aj to, že konajúcim súdom uniklo, že žalobcom navrhnutá zmena žaloby č. l. 300 - 307, ktorá bola súdom prvej inštancie pripustená uznesením vyhláseným na pojednávaní konanom dňa 5. februára 2015 predstavovala nielen kvantitatívnu zmenu žaloby, ale že sa jednalo aj o kvalitatívnu zmenu, na základe ktorej sa žalobca proti žalovanému domáhal vydania bezdôvodného obohatenia získaného plnením z neplatného právneho úkonu, keďže zmluvu uzavretú so žalovaným považoval žalobca za absolútne za neplatnú. Žalobcom uvedené rozhodujúce skutočnosti v súdom pripustenej zmene žaloby sa zásadným spôsobom odlišujú od skutočností, s ktorými žalobca odôvodňoval svoj návrh v žalobe, zo dňa 11. mája 2012.

38. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že pri svojom rozhodnutí vychádzal z pôvodného znenia žaloby, ktoré znenie však v čase jeho rozhodovania nepredstavovalo predmet konania, vzhľadom na pripustenú zmenu žaloby, pričom samotným predmetom konania, ako bol vymedzený žalobcom v podaní z 2. februára 2015 sa okresný súd vôbec nezaoberal. Odvolací súd zhodne ako súd

prvej inštalácie sa s uvedenými skutočnosťami nezaoberal a obmedzil sa iba na všeobecné konštatovanie o údajnej správnosti napadnutého rozhodnutia.

39. Vzhľadom na uvedené, v danej veci platí výnimka zo stanoviska R 2/2016, nepreskúmateľnosť a celková zmätočnosť žalobcom vymedzeného predmetu konania v zmysle zmena žaloby z 2. februára 2015 a jej posudzovania podľa žaloby pôvodnej z 11. mája 2012 spôsobili zaťaženie konania vadou podľa ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok podľa ustanovenia § 449 ods. 1 C. s. p. zrušil a vec vrátil s poukazom na ustanovenie § 450 C. s. p. súdu prvej inštalácie na ďalšie konanie.

40. V ďalšom konaní bude rozhodnuté o trovách konania v súlade s ustanovením § 453 ods. 3 C. s. p.

41. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.